

22. juli-senteret

*Jeg har gitt arrene mine navn. «Solidaritetsarret» og «Samholdsarret». Det er de fineste ordene jeg vet. Det er disse verdiene som gjorde at jeg startet i AUF. Alle opplever ting i livet som setter spor, men man kan gå videre og finne styrke. Man må fortsette å jobbe for det man tror på. Jeg ble skutt, men verdiene overlevde. Folk jobber hver dag for det de som døde trodde på (...)
Sorgen over dem vi mistet vil aldri forsvinne, men vi kan ikke slutte å arbeide for det de sto for. Det er viktig å ha plass til vonde følelser, men også å være glad for livet. De som døde trodde på AUF, vi ville ikke vært AUF om vi ikke fortsatte å fokusere på politikken og engasjere oss i de sakene vi er opptatt av. Det var engasjementet vårt som ble angrepet, og det er styrket. Ikke svekket.*

– Ina Libak, 22 år og overlevende etter angrepet på Utøya, i Aftenposten våren 2012.

Arrene etter 22. juli 2011

Ina Libak snakker om arr som hun har etter terrorangrepet. 22. juli 2011 ble hun forandret for alltid.

Hva med det norske samfunnet:
– Fikk også Norge «arr» denne dagen?

– Har noe i samfunnet vårt forandret seg og blitt annerledes?

– Hvordan mener dere at vi som fellesskap bør møte framtiden etter det som skjedde?